

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/103/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124241559
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2026:6124241559.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Huszára a členiek senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a JUDr. Magdalény Florekovej v právnej veci žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., Tolstého 20, Žilina, IČO: 50 496 166, zastúpený ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., Tolstého 20, Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 1.353,37 € s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV sp. zn. 50C/36/2024-118 zo dňa 23. mája 2025 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že: I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 1.353,37 € s úrokom z omeškania 9,5 % ročne zo sumy 1.353,37 € od 21.01.2024 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. II. Žalobcovi sa proti žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením.

1.1. Vo svojom rozhodnutí opísal zistený skutkový stav (pozri odsek 9. až 21. odôvodnenia napadnutého rozsudku) a po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 442 ods. 1, § 517 ods. 1,2, § 524 ods. 1, 2, § 525 ods. 1, 2, § 526 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka; ustanoveniami § 4 ods. 1, § 4 ods. 2, § 11 ods. 6,7,8, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z.z.“). Vychádzal zo zistenia, že dňa 24.11.2023 došlo v Topoľčanoch k dopravnej nehode, pričom v dôsledku tejto nehody došlo k škodovej udalosti na motorovom vozidle poškodeného spôsobenej prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovaného. V dôsledku uvedeného si poškodený od žalobcu prenajal náhradné motorové vozidlo počas doby zisťovania nákladov na opravu jeho vlastného vozidla poškodeného poistencom žalovaného. Na základe zmluvy o nájme č. XXXX/XXXX zo dňa 29.11.2023 poškodený užíval motorové vozidlo O. L., EČV U. v rozsahu 20 dní nájmu, a to v období od 29.11.2023 do 18.12.2023. Žalobca si v konaní voči žalovanému uplatnil pohľadávku zodpovedajúcu 17 dňom prenájmu, a to od 29.11.2023 do 15.12.2023 a poplatok za pristavenie vozidla. Po skončení doby nájmu vystavil prenajímateľ nájomcovi faktúru č. 16932023 za prenájom náhradného vozidla v trvaní 20 dní s výškou nájomného 143,- € s DPH/deň, spolu s jednorazovým poplatkom za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla vo výške 30,- € s DPH, spolu vo výške 2.890,08,- € s DPH, na základe čoho vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie nájomného. Z Oznámenia o poistnom plnení žalovaného zo dňa 05.01.2024 vyplýva, že žalovaný daným listom oznámil žalobcovi, že mu poukázal poistné plnenie vo výške 1.107,70 € s odôvodnením priznania poistného plnenia len za obdobie od 15 dní. Pokiaľ ide o pasívnu vecnú legitímáciu, táto je na strane žalovaného rovnako daná. Pasívna vecná legitímácia žalovaného vyplýva priamo z § 15 ods. 1 zákona č.

381/2001 Z.z., podľa ktorého poisťovateľ, t. j. žalovaný uhrádza poškodenému náhradu škody. Spornou v konaní bola denná sadzba nájomného, doba trvania nájmu náhradného vozidla, ako aj nárok na úroky z omeškania.

1.2. V danom prípade vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že poškodený sa v dôsledku náhodnej poistnej udalosti zavinennej škodcom - poistencom žalovaného dostal do situácie, že bol nútený si prenajať náhradné vozidlo. Súd prvej inštancie mal preukázané, že v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou poškodený užíval prenajaté vozidlo od 29.11.2023 do 18.12.2023, počas jeho opravy v autoservise, resp. do žalobcom uplatneného dňa - 15.12.2023. Bolo preukázané, že k nehode došlo dňa 24.11.2023, vozidlo bolo v autoservise odo dňa 29.11.2023, pričom po dobu opravy vozidla si prenajal náhradné vozidlo u spoločnosti žalobcu. Je teda preukázaná príčinná súvislosť medzi poistnou udalosťou a užívaním náhradného vozidla poškodeným, po dobu, po ktorú bolo v autoservise vozidlo poškodené pri spomínanej dopravnej nehode. Nebyť poškodenia vozidla, ku ktorému došlo k nehode, poškodený by nemusel vyhľadať autoservis a dať si vozidlo opraviť, ale mohol svoje vlastné vozidlo užívať. Keďže však bol nútený dať vozidlo do opravy v autoservise, počas tejto doby si prenajal náhradné vozidlo, pričom z čestného prehlásenia poškodeného vyplýva, že prenájom náhradného vozidla počas tejto doby bol nevyhnutný z dôvodu zabezpečenia osobných potrieb. V zmysle ustálenej súdnej praxe škodca je povinný nahradiť škodu v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. Skutočnou škodou je aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. Zaplatením požičovného sa zmenší majetkový stav poškodeného. Škodou je požičovné zaplatené za vypožičanie vozidla porovnateľného s poškodeným vozidlom, ak prevyšuje výdavky spojené s užitím vlastného vozidla.

1.3. Žalovaný rozporoval účelnosť užívania náhradného vozidla a celkovú dobu nájmu. Žalobcovi po prešetrení poistnej udalosti priznal nárok v rozsahu 17 dní. Pri posudzovaní účelnosti a dôvodnosti nákladov aj z hľadiska časového rozsahu ich vyjadrenia je namieste zohľadňovať predovšetkým okolnosť skutočného obmedzenia poškodeného v možnosti užívať svoje vlastné motorové vozidlo v dôsledku dopravnej nehody. Z dôkazov nevyplývalo, že by poškodený mal akúkoľvek možnosť reálne ovplyvniť začiatok a trvanie zisťovania rozsahu škôd na poškodenom vozidle. Doba zotrvania vozidla v autoservise závisela od posúdenia a zistenia predpokladaných nákladov na opravu vozidla. Dĺžka opravy vozidla vyplýva aj z čestného prehlásenia autoservisu a odovzdávacieho a preberacieho protokolu, podľa ktorého bolo vozidlo poškodeného prevzaté do autoservisu za účelom opravy 24.11.2023 a po ukončení opravy a doručení krycieho listu zo strany žalovaného dňa 14.12.2023 bolo vozidlo odovzdané poškodenému dňa 18.12.2023, pričom žalobca si uplatnil nárok zodpovedajúci dĺžke nájmu náhradného vozidla do 15.12.2023. Zároveň spoločnosti vykonávajúce opravy motorových vozidiel potvrdili, že ide o bežnú obchodnú prax uplatňovanú pri oprave poškodeného vozidla v prípadoch kedy náklady za opravu poškodeného vozidla uhrádza poisťovňa z povinného zmluvného poistenia. V deň ukončenia prác na poškodenom vozidle autoservis odosiela faktúru príslušnej poisťovni, ktorá je povinná zo zákon č. 381/2001 Z.z. vinníka nehody faktúru zaplatiť. V prípade, že poisťovňa je ich zmluvným partnerom ako náhrada úhrady faktúry sa používa tzv. krycí list vystavený príslušnou poisťovňou a tento doručuje autoservisu a ten potom vydaná poškodenému opravené vozidlo bezodkladne po doručení krycieho listu. K príčinnej súvislosti medzi poškodením motorového vozidla a vznikom škody súd prvej inštancie ďalej uviedol, že táto je tak ako už uviedol vyššie, daná za celé obdobie od vzniku škodovej udalosti až do momentu kedy sa opravené vozidlo dostáva do dispozičnej sféry poškodeného a v ďalšom poukázal na závery v náleze Ústavného súdu III. ÚS 602/2022 zo dňa 16.02.2023, z ktorého citoval.

1.3.1. Súd prvej inštancie uviedol, že poškodený z titulu poistnej udalosti nemohol užívať svoje motorové vozidlo, a preto bolo dôvodné, aby si zabezpečil náhradné vozidlo a náklady spojené so zabezpečením tohto náhradného vozidla v podobe nájomného, tak patria k oprávneným nárokom poškodeného. Pokiaľ dôjde k poškodeniu motorového vozidla, má poškodený nárok na náhradu nákladov vynaložených na prenájom náhradného vozidla až do doby, než bude môcť používať svoje vlastné vozidlo. Vo všeobecnosti platí, že každá škoda, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou, by mala byť reparovaná tak, aby došlo k náhrade nutných a účelne vynaložených nákladov v súvislosti s uvedenou škodou. Z uvedeného dôvodu prvoinštančný súd dospel k záveru, že poškodený mal prenajaté motorové vozidlo len na nevyhnutnú dobu od 29.11.2023 do 18.12.2023, resp. v zmysle uplatneného nároku do 15.12.2023. Práve za stavu, do ktorého sa dostal poškodený zavinením poistenca žalovaného, nemožno nepriaznivosť tohto stavu umocňovať u poškodeného jeho neprimeraným zaťažovaním v tom zmysle,

aby v sieti autoservisov zisťoval a hľadal ten s najväčšou rýchlosťou vykonania opravy, prípadne aby počas opravy vozidla poškodený riešil daný stav inak než zapožičaním náhradného motorového vozidla (napr. používaním hromadnej dopravy), prípadne aby zisťoval a hľadal autopožičovne s najlacnejším nájomným. Takýmto prístupom by bol poškodený neprímerane a nedôvodne zaťažovaný, keď je už daným stavom výrazne obmedzovaný, hoci ho nezavinil.

1.3.2. Súd prvej inštancie mal zato, že bolo dôvodné vychádzať z preukázanej dĺžky doby nájmu 17 dní podľa nájomnej zmluvy, protokolu o prenájme náhradného vozidla, čestného prehlásenia poškodeného, autoservisov a odovzdávacieho protokolu a nie z dátumu vyhotovenia faktúry za opravu, faktúry a oznámenia o škode žalovaným. Vykonané dokazovanie listinnými dôkazmi dostatočne preukázalo, že doba nájmu rozhodne nebola ponechaná na ľubovôli poškodeného, že náhrada za zaplatené nájomné za náhradné vozidlo nebola uplatnená za dobu dlhšiu ako bol tento náklad účelný a nutný, t. j. vynaložený v príčinnej súvislosti so vznikom škody v dôsledku dopravnej nehody. Súd priznal náhradu za zaplatené nájomné za náhradné vozidlo za celú dobu, pokiaľ bolo toto vozidlo v autoservise v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Z dokazovania vyplynulo, že faktúra za opravu poškodeného vozidla bola vystavená 26.07.2023, dňa 28.07.2023 (piatok) bol poisťovňou autoservisu doručený krycí list. Následne, bezprostredne nadväzujúci pracovný deň 31.07.2023 (pondelok) bolo opravené vozidlo odovzdané poškodenému autoservisu, tak ako vyplýva z predložených listinných dôkazov. Doba nájmu trvala od 29.06.2023 do 31.07.2023. V čase od 29.11.2023 do 14.12.2023 poisťovňa likvidovala poistnú udalosť. Pričom sa jedná o časovú súvislosť riešenia likvidácie škodovej udalosti, ktorú poškodený nemôže nijako ovplyvniť a že poškodený nevedel a ani nemohol ovplyvniť dobu, za ktorú žalovaný ukončil šetrenie poistnej udalosti a vyplatil škodu, a preto mu nemôže byť na škodu, že mal po tento čas zapožičané náhradné motorové vozidlo. Navyše poškodený nemôže nijako ovplyvniť ani dĺžku opravy poškodeného vozidla. Rovnako nemôže ovplyvniť vydanie vozidla autoservisu až po doručení krycieho listu, čo je zaužívaná a bežná prax. Súd poukazuje na to, že z predložených listín nepochybne vyplýva nevyhnutnosť a potreba prenajatého vozidla poškodeným, keďže vozidlo mal poškodený nutne k dispozícii do 15.12.2023, čo vyplýva aj z prehlásenia autoservisu.

1.3.3. Uplatnená náhrada nákladov len reparuje poškodenému stav, keď nemohol svoje vozidlo užívať. Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že skutočnou škodou sú aj náklady spojené s odstraňovaním následkov poškodenia, medzi ktoré patria aj náklady za prenájom motorového vozidla. Z ustanovenia § 4 zákona č. 381/2001 Z. z. vyplýva, že z poistenia zodpovednosti sa poškodenému uhrádzajú uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci. Skutočnou škodou je aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou, v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. Skutočnou škodou je aj majetková ujma reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do pôvodného stavu, prípadne aby boli v peniazoch vyvážené dôsledky toho, že navrátenie do pôvodného stavu nebolo možné zabezpečiť hneď. Za skutočnú škodu spočívajúcu v nákladoch na prenájom náhradného vozidla sa považujú náklady, ktoré boli účelne a nutne vynaložené na požičanie náhradného vozidla. Pre posúdenie nutnosti a účelnosti vynaložených nákladov spojených so zabezpečením náhradného vozidla je podstatné, že v dôsledku škodovej udalosti zavinennej poisťovňou žalovaného nemohol poškodený užívať svoje motorové vozidlo, nakoľko bolo potrebné zabezpečiť jeho opravu, v dôsledku čoho si musel prenajať vozidlo až do skončenia šetrenia škodovej udalosti žalovaným. Uvedené náklady by neboli vznikli, ak by poškodený mohol používať vlastné motorové vozidlo.

1.4. Pokiaľ namietal žalovaný výšku denného nájomného, prvoinštančný súd mal za to, že obidve strany sporu predložili súdu listinné dôkazy preukazujúce cenu denného nájomného, z ktorých však nebolo zjavné čo je obsahom tohto denného nájomného, ako bolo kalkulované, či bola poskytnutá zľava a pod., predložené listinné dôkazy sa nachádzajú na opačných stranách spektra, kde zo žalovaným predložených listinných dôkazov vyplýva síce výška denného nájomného za vozidlo rovnakej kategórie 80,- €/deň, avšak uvedené ponuky sú čisto informatívne, bez uvedenia bližších údajov a podmienok nájmu, pričom z ponuky web stránky businesscar.sk ako aj z highrent.sk vyplýva potreba zloženia depozitu vo výške min. 1.000,- €. Zo žalobcom predložených listinných dôkazov vyplýva výška denného nájomného za vozidlo rovnakej kategórie v rozpätí od 120,- €/deň až po 220,10 €/deň, pričom pri uvedených ponukách bolo buď potrebné zložiť depozit alebo uhradiť dodatočné náklady spojená s pristavením vozidla. Na základe uvedeného má súd v porovnaní s uplatňovanou sumou denného

nájomného vo výške 143,- € v tomto konaní za to, že táto suma je primeraná a obvyklá. Z ponúk predložených žalobcom ako aj žalovaným vyplýva, že tieto vyžadovali aj zloženie depozitu a to v cenovom rozpätí od 1.000,- € až 3.000,- €. Túto sumu nemožno v žiadnom prípade považovať za nízku a nemožno od poškodeného, ktorý dopravnú nehodu ani nezavinil, spravodlivo žiadať, aby mal k depozícií takúto nemalú sumu a aby túto poskytol ako zábezpeku za obdobie užívania náhradného vozidla. Ako už súd uviedol vyššie, poškodený bol nútený si náhradné vozidlo prenajať v dôsledku škodovej udalosti, teda nájom motorového vozidla vznikol v príčinnej súvislosti so škodou, ktorá bola spôsobená poisťencom žalovaného. Zároveň z judikatúry vyplýva, že poškodený nemá nijakú právnu povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať najlacnejšiu požičovňu alebo podrobne skúmať a porovnávať iné poisťné podmienky, ktorými sa riadi požičovanie automobilov u jednotlivých poisťovní. Skutočnou škodou je nájomné za prenajaté porovnateľné motorové vozidlo, nie aritmetický priemer, resp. individuálne výpočty poisťovní o možnej (predpokladanej) výške nájomného v náhodne vybranom okruhu požičovní prostredníctvom internetu (k uvedenému by sme chceli poukázať na Rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 06.06.2017, sp. zn. 27Cb/39/2012, Rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 05.05.2015, sp. zn. 2Cob/134/2014).

1.5. Pri zohľadnení nespornej skutočnosti vyplatenia poisťného plnenia žalobcovi žalovaným v sume 1.107,70,- € je potom žalobcom v tomto konaní uplatnená pohľadávka vo výške 1.353,37 € uplatnená dôvodne, a toto právo bolo žalobcovi ako subjektu aktívne vecne legitimovanému priznané ako právo na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 1, 2 zák. č. 381/2001 Z. z. a podľa všeobecných hmotnoprávných ustanovení vyplývajúcich z úpravy § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na základe skonštatovania súdu vychádzajúceho z výsledkov vykonaného dokazovania vyhodnotených podľa § 191 C.s.p..

1.6. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania zo sumy 1.353,37 € od 21.01.2024 do zaplatenia. Ukončenie poisťného šetrenia nastalo dňa 05.01.2024 a od nasledujúceho dňa, t. j. od 06.01.2024 začala plynúť žalovanému 15-dňová lehota na poskytnutie plnenia v zmysle § 11 ods. 7 zákona o zákon č. 381/2001 Z.z.. Žalovaný sa dostal do omeškania od 21.01.2024. Súd priznal úroky z omeškania v zákonnej výške odo dňa, ako požadoval žalobca. Keďže úroky z omeškania neboli dohodnuté, prislúchali žalobcovi úroky zákonné, v súlade s ustanovením § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., a to úroky z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyššie ako základná úroková sadzba ECB platná k 1. dňu omeškania. Žalovaný neopodstatnene neposkytol poisťné plnenie v uplatnenej výške a svojvoľne a bez relevantných dôvodov posúdil nižšie plnenie. Keďže žalovaný svojvoľne poskytol nižšiu sumu, a to bez relevantných dôvodov, bez riadneho a opodstatneného odôvodnenia, bez faktického základu, nemožno posúdiť začiatok omeškania neskôr než nasledujúcim dňom po uplynutí 15-dňovej lehoty stanovenej na poskytnutie plnenia.

1.7. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 C.s.p., teda podľa zásady úspechu v konaní a zavinenia za zastavenie konania. Nakoľko súd žalobe v celom rozsahu vyhovel, žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p..

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolania žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) C.s.p. , ktorý žiadal aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a vo veci sám rozhodol tak, že žalobu žalobcu zamietne, prípadne aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2.1. Namietal, že došlo k porušeniu jeho práva na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, súd prvej inštancie postupoval arbitrárne, nezaoberal sa jeho jednotlivými námietkami voči uplatnenému nároku, pričom z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že súd prvej inštancie prihliadal výlučne na listinné dôkazy, predložené žalobcom. Odôvodnenie rozhodnutia je navyše zmätočné a nezrozumiteľné, keď z odôvodnenia odseku 41. vôbec nie je zrejmé, či súd považoval za primeranú dobu prenájmu náhradného vozidla dobu do reálneho skončenia jeho prenájmu dňa 18.12.2023, alebo dobu počas opravy poškodeného motorového vozidla (ďalej len „MV“) v autoservise (pričom ale k reálnemu ukončeniu opravy došlo už dňa 13.12.2023), alebo do žalobcom uplatneného dňa 15.12.2023 napriek tomu, že fakturoval dobu prenájmu do 18.12.2023. Celkom nezrozumiteľné je aj odôvodnenia odseku 46. , kde súd uvádza celkom nesprávne dátumy vystavenia faktúry za opravu poškodeného MV, ako aj doby trvania nájmu náhradného MV.

2.2. Zdôrazňoval, že poškodený si náhradné MV prenajímal ešte aj po skončení jeho opravy, a to ďalších 5 dní. Súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď v tomto smere poukázal na odôvodnenie v odseku 47. a nato, že súd opätovne nedostatočne a zmätočne odôvodnil svoje závery, keď síce konštatuje, že žalovaný ukončil šetrenie poisťnej udalosti a vystavil krycí list už dňa 14.12.2023, ale dospel k záveru, že poškodený mal nutne náhradné vozidlo k dispozícii ešte aj dňa 15.12.2023, avšak bez relevantného odôvodnenia, ako k tomuto záveru dospel. Na podporu svojho záveru iba uviedol, že vyplýva aj z prehlásenia autoservisu, čo je zase celkom nesprávne konštatovanie, nakoľko z prehlásenia autoservisu nič také nevyplýva. Naopak, autoservis T. O. B. s.r.o. vo svojom prehlásení zo dňa 10.1.2024 uviedol, že žalovaný mu krycí list doručil už dňa 14.12.2023, ale opravené MV bolo poškodenému bezodkladne odovzdané dňa 18.12.2023. V čom spočívala oná bezodkladnosť, s tým sa súd absolútne nevysporiadal, iba si arbitrárne dosadil žalobcom uplatnený termín ukončenia prenájmu náhradného MV - 15.12.2023, avšak bez riadneho odôvodnenia a bez toho, aby to vyplynulo z vykonaného dokazovania. Súd mal svoje závery preukázať aj žalobcom predloženými potvrdeniami autoservisov o tzv. „bežnej obchodnej praxi“, pričom sa absolútne nevysporiadal s tvrdeniami žalovaného a ním uvádzanými súdnymi rozhodnutiami. Podľa žalovaného náklady, vynaložené za prenájom náhradného vozidla po dni skončenia opravy poškodeného MV nie je možné považovať za účelný a nutný náklad vynaložený v príčinnej súvislosti so vznikom škody. Pojmovovo už nejde o vozidlo náhradné, prenájaté dočasne po dobu, keď z dôvodu poškodenia nie je možné dočasne užívať vlastné vozidlo. V tomto smere opätovne poukázal na ustálenú relevantnú judikatúru (R 7/92, rozsudok NS SR, sp. zn. 6 Obo 91/2007, sp. zn. 5 Tz 28/2004). Súd prvej inštancie sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s argumentmi žalovanej ohľadne spôsobu uzatvorenia spotrebiteľskej zmluvy medzi poškodeným a autoservisom. Poškodený si sám vybral konkrétny autoservis pre opravu svojho poškodeného motorového vozidla, pričom s týmto servisom uzatvoril ústnu zmluvu, ktorej obsah súd prvej inštancie v konaní vôbec neskúmal, preto ak dospel k záveru, že poškodený nemohol ovplyvniť dĺžku opravy svojho vozidla, takýto záver nemá podklad vo vykonanom dokazovaní.

2.3. Súd prvej inštancie sa nedostatočne vysporiadal s požiadavkou primeranej výšky náhrady škody a výšky denného nájmu náhradného vozidla, čím sa odklonil od požiadaviek súdnej praxe, ktoré sú na tento typ nárokov kladené. Poukázal na odsek 49. odôvodnenia a namietal, že je otázne, na základe čoho vlastne súd ustálil, že žalobcom účtovaná cena denného prenájmu náhradného MV, bola primeraná, keď v priebehu konania zdôrazňoval, že prieskum cien vykonal v relevantnom čase, blízkom období, kedy si poškodený náhradné MV reálne prenajímal. Depozit, ktorý niektoré (nie všetky) autopožičovne vyžadujú, nemá žiaden vplyv na cenu denného prenájmu, zároveň žalobca ničím nepreukázal, či by si ho daná autopožičovňa skutočne účtovala aj v prípade, ak by mala vedomosť, že cenu prenájmu bude hradiť poisťovňa, a nie bežný klient (často cudzinec). Vzhľadom na uvedené považuje záver súdu prvej inštancie o primeranosti žalobcom účtovanej sumy denného prenájmu, za nesprávny, ktorý nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, navyše ho súd ponechal bez riadneho odôvodnenia. Záverom žalovaný vo svojom odvolaní uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie zároveň vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pričom poukázal na závery v rozhodnutiach R 7/92, Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3MCdo/3/2015, Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 7Cob/82/2023, 7Cob/97/2023. V zmysle konštantnej judikatúry je požiadavka účelnosti (primeranosti) vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla splnená vtedy, ak je poskytnutá náhrada vo výške zodpovedajúcej obvyklým cenám v danom mieste a čase. Naopak, ak sa dohodnutá cena prenájmu odchyľuje od tejto obvyklej ceny podstatným spôsobom, tak v rozsahu prevyšujúcom túto obvyklú cenu nemôže byť daná príčinná súvislosť medzi škodovou udalosťou a vznikom škody.

3. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, v tom zmysle, že napadnuté rozhodnutie považuje za vecne správne, žiada, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil ako vecne správne a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania.

3.1. Súd sa v odôvodnení rozhodnutia dostatočne zaoberal spornými skutočnosťami, argumentáciou a dôkazmi strán, pričom jednotlivé dôkazy a námietky strán sporu vyhodnotil podľa svojej úvahy. Zároveň sa vysporiadal so skutkovými a právnymi okolnosťami žalobcom uplatneného nároku. Skutočnosť, že súd nevyhodnotil dôkazy podľa predstáv žalovaného nezakladá automaticky záver o nesprávnosti týchto skutkových zistení. Pokiaľ ide o výšku žalovaného a priznaného nároku, v celom rozsahu sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktoré je z pohľadu žalobcu plne súladné s charakterom, účelom a povahou povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových

vozidiel. Žalovaným prezentované skutkové a právne okolnosti v jeho odvolaní podľa názoru žalobcu neodôvodňujú zmenu rozhodnutia alebo zamietnutie uplatneného nároku.

3.2. Žalovaný v odvolaní namieta, že nájom náhradného vozidla možno považovať za dôvodný len do momentu vykonania opravy poškodeného vozidla, ktorý považuje za deň 13.12.2023, nakoľko v tento deň malo dôjsť k ukončeniu opravárenských prác. Žalobca v tejto súvislosti uviedol, že takáto argumentácia nemôže obstáť. Dňa 13.12.2023 nebolo vozidlo poškodenému za žiadnych okolností pripravené na odovzdanie. Nájom náhradného vozidla trval v danom prípade až do dňa 18.12.2023, nakoľko do tohto dňa žalovaný užíval náhradné vozidlo, avšak svoj nárok si prostredníctvom žaloby uplatnil len do 15.12.2023, čo bol nasledujúci deň po doručení krycieho listu zo strany poisťovne. Pokiaľ žalovaný argumentuje tým, že je nezrozumiteľné znenie odseku 46. rozsudku tak je pravdou, že v tomto bode súd zjavne z dôvodu chýb v písaní, resp. administratívnych chýb neuviedol správne dátumy. Deň ukončenia opravy nemožno považovať za rozhodujúci deň, ku ktorému by mal poškodený ukončiť nájom náhradného vozidla, ak nemá objektívnu možnosť opravené vozidlo týmto dňom užívať. Táto nastáva až momentom vydania opraveného vozidla autoservisom poškodenému, ku ktorému autoservis pristupuje najskôr v čase po doručení krycieho listu zo strany žalovaného (keď má aspoň deklarované krytie nákladov na vykonanú opravu zo strany poisťovne prostredníctvom krycieho listu). Pokiaľ má žalovaný za to, že v danom prípade mal pochybiť autoservis (čo však ale nevyplýva z obsahu súdneho spisu) je na ňom aby si svoje prípadné námietky uplatnil vo vzťahu k svojmu zmluvnému partnerovi. V prejednávanej spore je určujúca skutočnosť, že sa poškodený dostal do situácie, keď bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo za poškodené vozidlo v dôsledku poistnej udalosti zavinenej klientom žalovaného, a teda tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia a slobodného vôľového konania. Žalobca v konaní svoje tvrdenia zároveň oprel i o viaceré súdne rozhodnutia, ktoré rešpektujú práve spomínaný nález Ústavného súdu, sp. zn.: III. ÚS 602/2022 zo dňa 16.02.2023, na ktorý poukázal i prvoinštančný súd v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia.

3.3. K námietkam týkajúcich sa primeranosti ceny za prenájom náhradného vozidla uviedol, že žalovaný v podanom odvolaní v zásade len opakuje svoju argumentáciu prezentovanú už v rámci prvoinštančného konania týkajúcu sa údajne neprímerane vysokej ceny za nájom náhradného motorového vozidla. Žalovaný v predmetnom prípade krátil poistné plnenie a svojvoľne si určil dennú sadzbu nájomného v sume 80 € s DPH/ deň, oproti žalobcom fakturovanej sume vo výške 140 € s DPH/ deň. Podľa názoru žalovaného sa súd nevysporiadal s touto námietkou žalovaného, dokonca uvádza, že v danom prípade je potrebné vychádzať z určitého priemeru všetkých dokladovaných cien. Uvedenú argumentáciu žalobca jednoznačne odmietol a stotožnil e so záverom súdu prvej inštancie, ktorý svoj právny názor riadne odôvodnil v napadnutom rozsudku, a ktorý konštatoval, že z judikatúry vyplýva, že poškodený nemá nijakú právnu povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať najlacnejšiu požičovňu alebo podrobne skúmať a porovnávať iné poistné podmienky, ktorými sa riadi požičiavanie automobilov u jednotlivých poisťovní. Nie je ani pravdou, že je treba postupovať tak, že je potrebné určiť cenu priemernú - tak ako v predmetnom odvolaní argumentuje žalovaný. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn.: 1Cob/161/2022, a nato, že z ustálenej rozhodovacej praxe súdov, v otázke primeranosti denného nájmu náhradného vozidla teda vyplýva že, o neprímeranosti by bolo možné hovoriť iba vtedy, ak by sa takáto cena úplne zreteľne vymykala z obvyklej trhovej ceny, čo však nie je prípad v tomto konaní. S poukazom na vyššie uvedené a rozsiahlu rozhodovaciu prax súdov Slovenskej republiky nie je žalovaný spôsobilý obhájiť svoje tvrdenia prezentované v odvolaní. Rozhodnutie prvoinštančného súdu je preto v súlade s vykonaným dokazovaním a právne posúdenie zodpovedá povahe vynaloženia nákladov z hľadiska účelnosti, dôvodnosti a bezprostrednej súvislosti so škodovou udalosťou.

4. Žalovaný nevyužil svoje právo a repliku nepodal.

5. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené ustanovenie C.s.p. preskúmal a prejednal vec v zmysle § 379, 380 ods. 1 C.s.p. v napadnutom rozsahu bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

6. Civilný sporový poriadok v ustanovení § 387 ods. 2 dáva odvolaciemu súdu možnosť, v prípade, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia sa v odôvodnení obmedziť len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. V preskúmvanej veci rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie súdneho rozhodnutia v zmysle § 220 C.s.p., pretože súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania a stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania riadne zhodnotil, dôsledne rozviedol ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých jednotlivých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Súd prvej inštancie citoval ustanovenia Občianskeho zákonníka, zákona č. 381/2001 Z.z. ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Podrobne uviedol (pozri odsek 41. - 45., 47.- 48. odôvodnenia napadnutého rozsudku) ako dospel k záveru, že doba nájmu od 29.11.2023 do 15.12.2023 rozhodne nebola ponechaná na ľubovôli poškodeného, že náhrada za zaplatené nájomné za náhradné vozidlo nebola uplatnená za dobu dlhšiu ako bol tento náklad účelný a nutný, t. j. vynaložený v príčinnej súvislosti so vznikom škody v dôsledku dopravnej nehody a že len reparuje poškodenému stav počas obdobia kedy nemohol svoje vozidlo užívať. Rovnako primerane súd prvej inštancie vysvetlil (pozri odsek 49. odôvodnenia napadnutého rozsudku), že suma denného nájomného vo výške 143,- € je primeraná a obvyklá. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie patričným spôsobom odôvodnil (§ 220 ods. 2,3 C.s.p.) na ktoré odôvodnenie poukazuje aj odvolací súd a s ktorým sa s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 C.s.p. v celom rozsahu stotožňuje.

8. Skutkové a právne závery súdu prvej inštancie nie sú v danom prípade zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a v celom rozsahu sú preto nedôvodné námietky žalovaného o nedostatkoch odôvodnenia napadnutého rozsudku resp. o jeho zmätočnosti a nezrozumiteľnosti (pozri odsek 2.1.).

8.1. Samotná skutočnosť, že súd prvej inštancie v jednom odseku 46. odôvodnenia napadnutého rozsudku, zrejme z dôvodu chýb v písaní, resp. administratívnych chýb neuviedol správne dátumy, nemá za následok samo o sebe zmätočnosť rozhodnutia. V kontexte celého rozhodnutia je zjavné, z akého dôvodu považoval súd prvej inštancie nájom náhradného vozidla od 29.11.2023 do 15.12.2023 (nie ako tvrdí žalovaný dobu do reálneho skončenia jeho prenájmu dňa 18.12.2023) za dôvodný. Skutočnosť, že strana sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia (napr. I. ÚS 188/06 , rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/165/2011).

9. Za nedôvodné považuje odvolací súd aj námietky (pozri odsek 2.2.), že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď síce konštatuje, že žalovaná ukončila šetrenie poisťovnej udalosti a vystavila krycí list už dňa 14.12.2023, ale dospel k záveru, že poškodený mal náhradné vozidlo k dispozícii ešte aj dňa 15.12.2023. Podľa žalovaného náklady, vynaložené za prenájom náhradného vozidla po dni skončenia opravy poškodeného MV nie je možné považovať za účelný a nutný náklad vynaložený v príčinnej súvislosti so vznikom škody. Pojmovovo už nejde o vozidlo náhradné, prenajaté dočasne po dobu, keď z dôvodu poškodenia nie je možné dočasne užívať vlastné vozidlo. V tomto smere opätovne poukázal na ustálenú relevantnú judikatúru (R 7/92 , rozsudok NS SR, sp. zn. 6Obo 91/2007 , sp. zn. 5 Tz 28/2004) .

9.1. Citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie spor posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 C.s.p., a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývajú, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie v posudzovanej veci nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývajú, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené.

9.2. Odvolací súd rovnako plne súhlasí s myšlienkovou úvahou a na ňu nadväzujúcimi závermi konajúceho súdu, ktorý za účelné obdobie nájmu náhradného vozidla považoval dobu od prevzatia poškodeného motorového vozidla servisom až do momentu oznámenia poisťovne o ukončení likvidácie škodovej udalosti so stanovením výšky poisťného plnenia za opravu vozidla, resp. do jeho vydania poškodenému, pretože je zjavné, že túto dobu nájmu poškodený úmyselne, ani z nedbanlivosti nepredĺžil svojim konaním. Čakanie na krycí list poisťovne pritom spadalo do sledu udalostí spojených so škodovou udalosťou, a to i podľa početnej súdnej judikatúry (napr. rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3Cob/94/2023, sp. zn. 14Co/6/2025, sp. zn. 7Co/104/2024, sp. zn. 9Co/130/2025, Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 11Co/88/2023, sp. zn. 7Co/37/2022, 7Co/51/2024, sp. zn. 6Co/77/2023,

sp. zn. 9Co/107/2023 sp. zn. 6Co/77/2024, a iné). Tá akceptovala obdobie nároku poškodeného na náhradu nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla dobou vykonávania opravy havarovaného motorového vozidla, ktorá je ukončená vtedy, kedy má poškodený opäť možnosť užívať vlastné opravené motorové vozidlo. S prihliadnutím na účel prenájmu náhradného motorového vozidla, treba považovať nárok na refundáciu nákladov za jeho prenájom odôvodnený až do času, pokiaľ poškodený získal opäť možnosť užívať vlastné motorové vozidlo, čo bolo v danom prípade podmienené ukončením opravy a dorúčením krycieho listu poisťovne, k čomu došlo dňa 14.12.2025. Poškodený si prevzal opravené motorové vozidlo po výzve autoservisu 18.12.2025, ktorý jeho opravu svojim konaním nijako nepredlžoval a oboznámil ho o možnosti vyzdvihnutia opraveného vozidla postupom súladným so žalobcom prezentovanou zaužívanou obchodnou praxou. Ak si potom poškodený uplatnil náhradu za prenájom aj za deň 15.12.2025, t.j. za nasledujúci deň po doručení krycieho listu autoservisu je náhrada za prenájom aj za tento deň plne opodstatnená nakoľko až v tento deň sa vozidlo mohlo dostať po prvýkrát do dispozičnej sféry poškodeného na jeho ďalšie používanie a nemožno konštatovať, že náklady za tento deň sú bez ďalšieho neúčelné. Medzi nájmom náhradného motorového vozidla v dňoch od 29.11.2023 do 15.12.2023 a vznikom poškodenia na motorovom vozidle poškodeného, ktoré bolo odstránené opravou, tak existovala príčinná súvislosť a k jej pretrhnutiu nedošlo a preto za účelne vynaložené možno považovať náklady za prenájom náhradného vozidla po celú túto dobu.

9.3. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo a nebolo preukázané, že by poškodený akýmkoľvek spôsobom zapríčinil predĺženie doby trvania nájmu náhradného vozidla. Argumentácia žalovaného nebola preto dôvodná a to s poukazom na závery v rozhodnutí ÚS SR sp. zn. III. ÚS 322/2025-31, že "skutočnosti podstatné pre posúdenie toho, že nájom náhradného vozidla po ukončení opravy - vystavení faktúry, bol neúčelný, mala tvrdiť a preukazovať žalovaná poisťovňa, keďže v prospech nej mali byť skutočnosti o tom, že sťažovateľovi nič nebránilo, aby si už opravené vozidlo prevzal predtým, ako vystavala krycí list. Bolo na žalovanej poisťovni tvrdiť a preukazovať skutočnosti rozhodné pre posúdenie toho, že ďalšie trvanie nájmu náhradného vozidla nebolo účelné."

10. Žalovaný v odvolaní namietal (pozri odsek 2.3.), že súd prvej inštancie sa nedostatočne vysporiadal s požiadavkou primeranej výšky náhrady škody a výšky denného nájmu náhradného vozidla, čím sa odklonil od požiadaviek súdnej praxe, ktoré sú na tento typ nárokov kladené a preto považuje záver o primeranosti žalobcom účtovanej sumy denného prenájmu, za nesprávny, pričom poukázal na závery v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3MCdo/3/2015, Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 7Cob/82/2023, 7Cob/97/2023.

10.1. Cena prenájmu náhradného motorového vozidla má zodpovedať cenám obvyklým v danom mieste a čase za prenájom vozidiel porovnateľných s vozidlom prenajatým, ako správne konštatoval súd prvej inštancie. Zároveň odvolací súd podotýka, že v súdnej praxi bolo jednoznačne ustálené, že pokiaľ cena nájmu výrazne nevybočuje zo zisteného cenového pásma obvyklých cien prenájmu v danom mieste a čase, je potrebné ju akceptovať ako obvyklú (viď napríklad rozsudky Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 7Co/105/2024; 3Cob/134/2024; 4Cob/21/2022; 1Cob/178/2018). Z cenníkov predložených, ako žalobcom, tak aj žalovaným v konaní pred súdom prvej inštancie vyplývali rôzne ceny nájmu motorových vozidiel obdobného typu ako bolo náhradné vozidlo (pozri odsek 17. odôvodnenia napadnutého rozsudku). Predložené listinné dôkazy sa nachádzajú na opačných stranách spektra, kde zo žalovaným predložených listinných dôkazov vyplýva síce výška denného nájmu za vozidlo rovnakej kategórie 80,- €/deň, avšak uvedené ponuky sú čisto informatívne, bez uvedenia bližších údajov a podmienok nájmu, pričom z ponuky web stránky businesscar.sk ako aj z highrent.sk vyplýva potreba zloženia depozitu vo výške min. 1.000,- €. Zo žalobcom predložených listinných dôkazov vyplýva výška denného nájmu za vozidlo rovnakej kategórie v rozpätí od 120,- €/deň až po 220,10 €/deň, pričom pri uvedených ponukách bolo buď potrebné zložiť depozit alebo uhradiť dodatočné náklady spojená s pristavením vozidla. Porovnaním uvedených cenníkov súd prvej inštancie dospel k správne záveru, že cena účtovaná za prenájom náhradného vozidla poškodenej vo výške 143,- €/deň sa pohybovala v rámci cenového pásma pre obdobné vozidlá. Poškodený riadne v písomnej forme uzavrel platnú zmluvu o nájme a dohodol s prenajímateľom výšku denného nájmu v sume 143,- €, ktorú súd nemal dôvod spochybňovať, považovať za neprimeranú alebo neobvyklú. Poškodený nebol povinný pri nájme náhradného vozidla vyhľadať najlacnejšiu alternatívu, resp. nemal žiadnu zákonnú ani morálnu povinnosť hľadať pre poisťovňu (t. j. žalovaného) najvhodnejšiu alternatívu pre zapožičanie náhradného vozidla. Takýto právny názor už opakovane vyslovila súdna prax v obdobných veciach (napr. rozsudky Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Co/9/2025, 2Cob/134/2014, 2Cob/97/2018).

10.2. Samotná skutočnosť, že žalovaný sa nestotožňuje s právnymi závermi súdu prvej inštancie, nemôže viesť k záveru o ich zjavnej neodôvodnenosti a neznamená ani oprávnenie odvolacieho súdu nahradiť správne právne názory súdu prvej inštancie jeho vlastnými, len preto, že nezodpovedajú

predstavám žalovaného o tom, ako má súd vo veci rozhodnúť, keď súd prvej inštancie sa neodchýlil od záverov uvedených vyššie pri určení primeraného a obvyklého denného nájomného a preto súd v tomto smere námietky žalovaného právne irelevantné.

10.3. V súvislosti s rozhodnutiami iného odvolacieho senátu tohto súdu (7Cob/82/2023, 7Cob/97/2023), odvolací súd uvádza, že nimi nie je viazaný, pričom sám vyššie citoval iné rozhodnutia odvolacieho súdu, ktoré zaujali rozdielne závery. Pokiaľ ide o uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3MCdo/3/2015, je potrebné pri ňom zohľadňovať, že v danej veci na strane žalovaného vystupoval štát ako zodpovedný subjekt, nešlo o spor medzi poškodeným a poisťovateľom. S vedomím o tejto výhrade sú s týmto rozhodnutím závery odvolacieho súdu v súlade. Aj odvolací súd zastáva názor, že je potrebné skúmať primeranosť, resp. účelnosť nákladov vynaložených na nájom náhradného motorového vozidla, pričom odvolací súd zdôrazňuje, že v prípade sporu medzi poškodeným a poisťovateľom je v tomto smere dôkazné bremeno na strane poisťovateľa. Najvyšší súd v predmetnom rozhodnutí v podstate konštatoval, že na poškodenom je dôkazné bremeno o výnimočných okolnostiach odôvodňujúcich v konkrétnom prípade priznanie náhrady v čiastke vyššej, než je obvykle potrebná k prenájmu porovnateľného vozidla, inak má nárok len na náhradu škody zodpovedajúcu obvyklej cene nájmu. V posudzovanej veci nebolo preukázané, že by sa žalobca domáhal náhrady za vyššie než obvyklé náklady a neodôvodňoval svoj nárok žiadanými mimoriadnymi okolnosťami.

11. Odvolaním žalovaného (konkrétnymi odvolacími námietkami, skutkovou a právnou argumentáciou) ostatné nosné závery súdu prvej inštancie, ktorými odôvodnil meritórne vyhovie žalobe žalobcu (vo vzťahu k výške uplatneného nároku a úrokov z omeškania) rozporované neboli. Z uvedeného dôvodu odvolací súd nepodrobil napadnutý rozsudok prieskumu v tejto ostatnej časti a konštatovanie uvedeného vedie k záveru o správnosti posúdenia uplatneného nároku žalobcu ako dôvodného tak, ako to vyvodil súd prvej inštancie.

12. Vo vzťahu k ostatným námietkam žalovaného odvolací súd uvádza, že podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR sp. zn. II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a pod.). Preto na zostávajúcu odvolaciu argumentáciu žalovaného odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

13. Odvolací súd z uvedených dôvodov rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 C.s.p.).

14. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.. V odvolacom konaní bol plne úspešný žalobca, preto mu vznikol voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie do 60 po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 10 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).